

то незабавно ся появило въ нѣхъ іерархія и права-та, които Юстиніанъ Великій бѣше даровалъ на Охридска епископія; по тѣхъ права Архіепископъ Охридскій и всея Българіи ся избиралъ въ това достоинство отъ неговъ Соборъ и ся е утверждавалъ въ Архіепископскій чинъ отъ Българскаго царя, което ся пазило до тогава, до когато е сѣществувало царство Българско. 3-о Послѣ паденіе на Българското царство, Архіепископъ Охридскій и всея Българіи, каковъ ли да бѣше родомъ-Българинъ или Гръкъ, а и да ся пазначаваше въ архіепископскій степенъ и ся утверждавалъ въ това достоинство и отъ Цариградскій царь, но това ся правеше независимо отъ Цариградскій патріархъ, и тѣжъ независимость Охридскій Българскій Архіепископъ удържа и послѣ паденіе Цариградско до 1767 година. И така казуваме:

I-во.

Юстиніанъ Великій, Славянинъ Охридскій и царь Цариградско-Ромейскій, триста години предъ крѣщеніе Българско возвыси Прима Юстіанъ (Охридъ), своето знаменито мѣсторожденіе не токмо на степенъ първоклассныхъ градовъ Имперіи, но и направи ѣ въ църковна Іерархія да е независима (*αὐτόνομος, αυτοκαίφαλος*) Архіепископія. За това нѣщо, освѣтъ по-късны писатели, Прокопій, сѣвременникъ Юстиніановъ, описувающъ подробно происхожденіе и сѣществованіе на Прима Юстиніана — сегашній Охридъ, упомина въ своето описаніе и за архіепископа Охридскаго и говори: *Прима Юстиніана (сирѣчь сегашній Охридъ) есть столица Архіепископа Илирійскаго.* 1) На той архіепископъ Юстиніанъ далъ е во власть заради независимо църковно управленіе варварскы, или по-добрь да кажеме славянскы во Европа земли, които тогава сѣ ся находили в

1) Procop. Lib. IV de Aedific. Cap. 1,